

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Iacobi Bidermani E Soc. Iesv Ignativs Sive De Vita Et
Gloria S. Ignatii Loiolæ Soc. Iesv Conditoris Libri Tres**

Bidermann, Jakob

Antuerpiae, 1635

Studia & æru[m]næ Compluti. Cap. VIII.

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10788217-5

miser, sensibusque rursus valere, ac fungi; donec edito doloris indicio, & noxis exomologesi detersis, vitam iterum, sed opportunius, exhalaret. Quod IGNATI I facinus, rebus bene pensitatis, videri potuit ope maiori quam humana fuisse patratum: ideo confestim tota urbe divulgari coeptum, sui habuit magnam ad omnes admirationem. Mansit igitur Barcinone, non minus biennium, vir tanto natu, rudibus puerorum studijs, sed olim magnæ rei futuris, intentus. Denique sub annum M. D. XXVI. auctoribus viris doctis, maiorum litterarum causâ Complutum discessit.

IGNATII studia & erumna Compluti. CAP. VIII.

53. **C**OMPLUTI recens exstru-
ctum erat diuersorium à
Ludouico Antezanâ, gratuita pau-
perum ædes. Ibi domicilio impe-
trato, IGNATIUS de rationibus
studiorum suorum coepit cogitare:

&, amicorum non optimo consilio
 vsus, simul Logicen, omnemque
 Philosophiam, cum Theologiâ,
 apud diuersos interpretes tentare.
 Arbitrabantur illi, in rem fore,
 si compendiariâ ad disciplinarum
 metam decurreret.

54. Ipse prætereâ suoapte ductu
 in plures adhuc diuersissimi inge-
 nij res ferebatur: vt qui parum cre-
 deret, laboriosissimam in procu-
 randis litteris prouinciam, stipe as-
 fiduâ difficiliorem reddere; sed
 contendendum insuper, vt aut pue-
 ros rudimenta virtutum, ac religio-
 nis capita doceret; aut ad extre-
 mum, aliud ipse peculium corro-
 garet, quo egentiorum inopia sub-
 leuaretur. Eâ hominis virtute per-
 spectâ, fieri vix potuit, quin certa
 inter omnes admiratio inualesce-
 ret. Quæ ipsa hoc etiam vehemen-
 tius auxerat, quòd IGNATIVM
 veste viderent simplici ac plebeiâ
 contentum, nudis pedibus incede-
 re: ad hæc, in simili ferè ornatu
 tres eius commilitones spectari.

Hi

Hi
 Gal
 nitu
 inde
 fam
 nâ c
 5
 nijs
 TIC
 me
 qui
 tur,
 nes
 hab
 Ioa
 ficis
 cum
 stel
 hab
 adit
 cur
 sim
 que
 pos
 5
 sâ,
 bus

Hi erant, qui vnà cum adolescente Gallo, vt sub ipso mererent, diuinitus animum induxerant: quiq̄ue inde omnes, iocantibus Hispanis, familiare quoddam à viliori lacer-nâ cognomen sortiebantur.

55. Sed in varijs hominum ingenijs, affectus, alijs aliud de IGNA-TIO sentiendi loquendiq̄ue argumentum ministrabat. Ex his fuere, qui, quòd nouitas omnis timere-tur, necessarium dicerent, quæstio-nes super scitis ac moribus ipsius haberi. Quæsitorem placuit esse Ioannem Figueroam, qui Ponti-ficis tum Toletani vicem summâ cum potestate curabat: post Ca-stellani Regio consilio Præfectum habuere. Is nauiter prouinciam adit, omnesq̄ue IGNATI rationes curiosâ diligentiam scrutatus, nouis-simè reperit, neque rem esse, ne-que vocem, quam notare censura posset.

56. Eius tamen experiundi cau-sâ, aliquid purgandis suspicioni-bus concessum est, vt in carcerem

D 3

postea

54 S. IGNATII VITA.

postea datus, ipsos duos & quadraginta dies detineretur. Quod magna ille quidem hilaritate tolerabat, ut qui innoxium se ipse sciret; dudumque appetisset, CHRISTO suum in ferendis iniurijs amorem approbare. At multi tamen erant haud infimo loco viri, qui suam se illi operam gratificaturos ostendebant; prompti, si qua cuperet, vinculis eum liberare. Quibus id ille permissurum se audacter negabat: neque, si suam ipsius procurare causam vellent, concessurum: nullo eum patrono indigere existimans, quem iudex animus absolvisset: tum etiam, quod a Magistratu doceri percupiebat, an qua forte inscius deerrasset; facilis sequi, si ad meliora duceretur.

57. Causa diu ampliata, Vicarius denique innocentem IGNATIVM renuntiat; ac publicam sententiam adversus calumniam latam, simul illum sociosque custodiam educit. Humano iudice defensam innocentiam, mox tribunal etiam caeleste

cæleste vindicauit. Postea enim quàm de carcere exijt, mandatum IGNATIO est, vt abiectâ vestis insolentiâ, habitu cum ceteris communi vteretur. Atque in eam rem datum negotium cuidam Ioanni Lucenæ (viro ad hoc genus officia consuefacto) qui vestiendo IGNATIO, de quæsitâ stipe pecuniam conficeret. Verùm vsus ita venerat, vt ambobus ad ædes quasdam primarias delatis, magna vis hominum se ostenderet, qui tunc ad pilæ ludicrum otiosi intendebant.

58. Ibi homo Nobilis (nomen adscribere parcimus) cognito cui rei adessent, vehementer sanè conturbatur; & ad Ioannem conuersus; Et cur tu, inquit, eo loco vir, hanc talem cogere stipem perseueras? malè ego dispeream, & vel flammis ardeam, nisi istic (IGNATIVM aiebat) flammis est vstulandus. Attonuit præsentès acerbior vox, quibus IGNATII honestas incomperto erat. Atqui haud diu cessatum est, & eodem ipso die nun-

tius affertur, natum Hispanis esse Principem. Excitauit ea nouitas ciuium animos, vt festo apparatu sua pro se quisque gaudia testari conarentur.

59. Inter quos etiam Nobilis ille, de quo memoramus, applaudere regno cupiens, properat editam domus turrim conscendere. Illic improvidus flammæ scintillam excudit; quæ ad vicinam nitrati pulueris custodiam perlata, in insperatum incendium repente euasit, hominemque eluctantibus flammis comprehensum, miserri-
mè peremit. Censuerant id non fortuito factum, sed offensum luculento conuitio Numen, despecti IGNATII pœnas sumpsisse. Cœpit exinde contemptæ virtutis fama valescere. Sed re postmodum, vt acciderat, vulgatâ, grauius indoluit IGNATIVS, & obortis lacrymis, Hoc manè, inquit, ipse has sibi infelix Vates exsequias prædixit.

IGNA-

IGN

60.

letum

cum

Tole

nign

gend

cam

polli

fectu

mori

dia

quæ

ritat

iteru

atqu

dinis

nou

rere

mou

ti, co

tutis

6

gista